

Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi Sayı: 11/3 2022 s. 1304-1321, TÜRKİYE

Araştırma Makalesi

ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİNİN BEDEN EĞİTİMİ DERSİNE KARŞI TUTUMLARI VE SPORTMENLİK DAVRANIŞLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Kadir Kaan TÜRKSOY*

Kurtuluş ÖZLÜ**

Geliş Tarihi: Nisan, 2022

Kabul Tarihi: Temmuz, 2022

Öz

Ortaokul öğrencilerinin beden eğitim dersine tutumları ve sportmenlik davranışları arasındaki ilişkinin incelenmesi amacı ile yapılan bu araştırmanın örneklemini 2021-2022 eğitim-öğretim yılında, Gaziantep ilinde ortaokul kademesinde öğrenimlerine devam eden ve seçkisiz örnekleme yöntemi ile belirlenen 392 (204 kız ve 188 erkek) öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Türkçe uyarlaması Varol, Ünlü, Erbaş ve Sünbül (2016) tarafından gerçekleştirilen “*İlköğretim Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği*” ile Koç (2013) tarafından geliştirilen “*Beden Eğitimi Dersi Sportmenlik Davranışı Ölçeği*” kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen sonuçlara göre ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarında cinsiyet, sınıf düzeyi, yaş ve spor yapma durumlarının farklılığa neden olmadığı belirlenirken, cinsiyet ve sınıf düzeylerinin sportmenlik davranışı ölçeği uygun davranışlar sergileme ve uygunsuz davranışlardan kaçınma alt boyutlarında anlamlı farklılığa neden olduğu tespit edilmiştir. Öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumları ile sportmenlik davranışları arasında cinsiyet, sınıf düzeyleri, spor yapma durumları ve yaş değişkenleri açısından istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmadığı tespit edilmiştir. Sonuç olarak öğrencilerin beden eğitimi dersine karşı tutumları arttıkça sportmenlik davranışlarının da arttığı gözlemlenmiştir. Bu sonuca bakarak beden eğitimi derslerinde yapılan etkinlikleri çeşitlendirerek öğrencilerin derse olan ilgilerini arttırılabileceği önerisinde bulunulmuştur.

Anahtar Sözcükler: Beden eğitimi, tutum, sportmenlik.

INVESTIGATION OF RELATIONSHIP BETWEEN SECONDARY SCHOOL STUDENTS' ATTITUDES TOWARDS PHYSICAL EDUCATION LESSON AND THEIR FAIR PLAY ATTITUDES

Abstract

The aim of this study is to determine the relationship between the attitudes of secondary school students towards physical education lessons and

* Yüksek Lisans Öğr. Amasya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor ABD, kkaanturksoy1@gmail.com

** Dr. Öğr. Üyesi; Amasya Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü, kurtulus.ozlu@amasya.edu.tr

Araştırmanın Etik Kurulu İzni: Amasya Üniversitesi Sosyal Bilimler Etik Kurulu, 2022-E-30640013-108.01-73232 sayılı karar.

their fair play attitudes. The research which was designed as a casual comparison study was conducted with 392 (204 female and 188 male) secondary school students in 2021 2022 academic year in Gaziantep province. As data collection tools, “*Attitude Inventory Toward Physical Education Lesson*” which was adapted in Turkish by Varol, Ünlü, Erbaş, Sünbül (2016), and “*Fair Play Attitude In Physical Education Lesson Inventory*” which was developed by Koç (2013) were used. According to the findings of the study; while gender, grade, age and doing sports variables didn't predict significantly secondary school students' attitudes towards Physical Education lesson, gender and grade variables predicted significantly Acting in Appropriate Manner and Abstention from Inappropriate Manner subscales of Fair Play Attitude in Physical Education Lesson Inventory. Also, it was found out that there was no statistically significant relationship between students' attitudes towards physical education lesson and fair play attitudes in terms of gender, grade, doing sports and age variables. As a result, it is observed that as the attitudes of the students towards the physical education lesson increased, their sportsmanship behaviours also increased. Based on this result, it is suggested that students' interest in the lesson can be increased by diversifying the activities in physical education classes.

Keywords: Physical education, attitude, fair play.

Giriş

Eğitimin ayrılmaz bir parçası olan beden eğitimi dersi okul çağı çocuklarının büyüme ve gelişimleri için önemlidir. Çocukların bedensel gelişiminin yanı sıra psikomotor yetilerin geliştirilmesinde, toplumsal yaşama uyum sağlamasında, özgüven ve öz benlik kazanmasında, iletişim becerilerinin gelişmesinde ve duyuşsal alan gelişiminde beden eğitiminin rolü ve önemi büyüktür (Karayazı, 2020). Fiziksel, duyuşsal, sosyal ve bilişsel alan gelişimini destekleyen etkinlikler toplamını ifade eden beden eğitimi; bireyin, mevcut potansiyelinin en üst seviyesine ulaşabilmesi için oyun aracılığıyla gerçekleştirilen fiziksel, bilişsel etkinlikler olarak ifade edilebilir (Özkatar, 2018). Fiziksel aktivite çocukların gelişiminde önemli bir parçadır. Erken yaşlarda çocuğun aktif olması sosyal, fiziksel ve zihinsel açıdan ona büyük katkılar sağlamaktadır. Bu paylaşılanlar sporun ve fiziksel aktivitenin sağladığı faydalardan sadece bir kısmıdır. Ancak, görüldüğü üzere genel olarak katkıları ortadadır. Fiziksel aktivite sağlıklı ve aktif yaşam sağlayarak çocukların gelişiminde büyük bir öneme sahiptir (Uzun vd., 2017).

İnsan vücudu doğuştan gelen özelliklerinden dolayı sürekli hareket etme ihtiyacındadır. Ancak 19. yüzyılın sonlarıyla 20. yüzyılın başlarında mekanik ve elektrik enerji sistemlerinin çok kısa zamanda büyük gelişme göstermesi ve endüstri döneminin başlamasıyla birlikte hareket gereksinimi giderek azalmaya başlamıştır (Yaşartürk vd., 2016). Özellikle teknolojinin hızlı gelişmesi ve düzensiz kentleşme ile birlikte insanlar hareketsiz bir yaşam tarzını benimsemekte ve hareket etmekten gün geçtikçe uzaklaşmaktadır. Bu olumsuz durumlardan en çok etkilenenler ise okul çağı çocuklarıdır. Çünkü temel hareket becerilerinin kazanıldığı ve deneyimlendiği dönemde çeşitli etkenler ile hareketten ve fiziksel aktiviteden uzaklaşmaktadırlar. Yaşamın en temel ihtiyacı olarak görülen hareket ve sağlıklı yaşamın gereksinimi olan fiziksel etkinlikler okul çağındaki çocuklarda Beden Eğitimi dersi ile desteklenebilmektedir.

Millî Eğitim Bakanlığı (MEB) ilköğretim kurumları beden eğitimi ve spor dersi programı ve beden eğitimi dersi aracılığıyla öğrencilerin yaşamları süresinde kullanacakları hareket becerilerini, aktif ve sağlıklı hayat becerilerini, beden eğitimi ve spora ilişkin kavram ve

stratejileri, sosyal, düşünme ve özyönetim becerilerini geliştirmeyi hedeflemektedir (MEB, 2018). Eğitim faaliyeti olarak değerlendirilen spor, ortak hedefleri dile getirebilme gücüne sahiptir. Ayrıca takdir edebilme duygusunu ortaya çıkarmada da bir araçtır. Bunlara ek olarak, işbirliği içerisinde düzen sağlama yeteneğini de geliştirmektedir (Uzun, 2022). Her ne kadar beden eğitimi ve spor dersi öğretim programı ile bazı davranış değişiklikleri hedeflense de bu hedeflere ulaşmada birçok farklı etkenin yanı sıra öğrencilerin beden eğitimi dersine olan tutumları da önemli bir etkidir.

Tutum kavramı, yaşantı ve deneyimler ile ortaya çıkan, bütün materyal ve olaylara karşı kişinin davranışlarını etkileyen veya yönlendiren, devimsel bir etkilemeye sahip zihinsel ve duygusal hazır olma durumu olarak tanımlanmıştır. Tutum sadece bir duygu veya davranış değil, düşünce, duygu ve davranışın hepsinin beraber değerlendirilmesidir (Keskin vd., 2016).

Öğrenciler diğer derslere olduğu gibi beden eğitimi ve spor dersine karşı da olumlu ya da olumsuz tutum gösterebilirler. Öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine karşı olumlu bir tutum göstermeleri yapılacak olan dersin en verimli şekliyle gerçekleştirilmesini sağlayıp beden eğitimi dersinin genel ve özel hedeflerine ulaşmasını kolaylaştırabilir. Olumlu tutumun tam tersi olarak olumsuz tutumları olan öğrenciler dersten alınacak verimi düşürebilir, derse katılım göstermeyebilir, dersin işleniş sırasında çeşitli sorunlar çıkarabilir (Silverman, Scrabis, 2004). Öğrenciler beden eğitimi ve spor dersine karşı tutumlarını geliştirirken çevrelerinde olan birçok faktörden etkilenebilirler. Bu çevresel faktörler spor yapıp yapmama, yaş, cinsiyet, spora bakış açıları gibi birçok faktör olabilir. Öğrencilerin beden eğitimi derslerine geliştirdiği bu tutumlar sportmenlik davranışlarını etkileyebilir.

Sportmenlik davranışı insanların birbirine gösterdiği saygıyı ifade etmek için ortaya çıkmış, sporun ve beden eğitiminin her kademesinde ve her branşında adil ve dürüst oyun oynama şekliyle kabul görmüştür (Pehlivan, 2004). Sportmenlik sporcuların sadece kural ve düzenlemelere uyması değil, aynı zamanda rekabetin getirdiği etik kurallara da bağlı kalması anlamına gelir (Serrano-Dura, 2021). Sporda etik değerler erdemlik kavramı çerçevesinde bireyin evrensel ve olumlu değerlerini kapsar (Uzun ve Yılmaz, 2020). Sportmenlikte ne pahasına olursa olsun zafer kazanma benimsenmez. Sporcuların fırsat eşitliğini koruyarak ve galibiyette olduğu kadar alınan yenilgilerde de onurlu bir tavır ve adil rekabetini teşvik eder (Molina, 2003).

Sporda galibiyet hırsı bazen sportif kuralların uygulanmamasına neden olmaktadır. Böylesi durumlar sporun barış, saygı, sosyalleştirici yönünden uzaklaşarak, saldırgan ve sportmenlik dışı davranışların görülmesine sebebiyet verir (Tanrıveri, 2012).

Dünyanın gelişmesiyle toplumlarda görünen ahlaka uygun davranışların azalması spora da yansımış ve etkisini göstermiştir (Turan, 2020). Aynı zamanda spor sektörünün fazlaca ticarileşmesi ve sanayileşmesinin bir getirisi olarak fanatizmin arttığı görülmektedir. Sporculara ve antrenörlere madalya veya ödül kazanması için uygulanan psikolojik baskının etkisiyle, spor müsabakalarında sportmenlik davranışına uygun olmayan hareketlere eğilimin fazlalaştığı görülmektedir (Gümüş vd., 2016). Bu fazlalaşmanın azaltılması için öğrencilerde beden eğitimi dersi önemli bir fırsattır. Çünkü beden eğitimi dersinin kazandırdığı pozitif sonuçlardan biri de sporun temel ilkeleri ve spor ahlakına uygun gerçekleştirilen davranışları yerine getirilmesini sağlayabilmesidir (Karafil vd., 2017).

Beden eğitimi dersleri öğrencilerin sosyal işbirliği ve ahlaki gelişimlerinde yardımlaşma ve adil olma bilincini içselleştirmede, spor bilincinin oluşmasında, sportmence davranışın uygulanması ve geliştirilmesinde büyük öneme sahiptir. Bu bilgiler ışığında, çalışmada ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine karşı tutumları ve sportmenlik davranışları çeşitli değişkenlere göre incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmada ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine karşı tutumları ile sportmenlik davranışları arasında anlamlı bir ilişki var mıdır? sorusuna yanıt aranmıştır.

Yöntem

Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine karşı tutumları ve sportmenlik davranışları arasındaki ilişkinin incelendiği bu çalışmada nicel araştırma yaklaşımlarından olan tarama modeli kullanılmıştır. Tarama modeli, belirli amaçlara ulaşmak için özel olaylar arasında var olan ilişkiyi tanımlamak ve değişkenler arasındaki ilişkiyi karşılaştırmak için belli bir zamanda yapılan veri toplama yöntemidir (Karasar, 1999).

Araştırma Etik Kurul İzni

Araştırma, Amasya Üniversitesi Sosyal Bilimler Etik Kurulunun 2022-E-30640013-108.01-73232 sayılı izni ile gerçekleştirilmiştir.

Evren ve Örneklem

Çalışmanın evrenini 2021-2022 eğitim öğretim yılında Gaziantep ilinde öğrenimlerine devam eden ortaokul öğrencileri oluşturmaktadır. Çalışmanın örnekleme olasılık temelli örnekleme yöntemlerinden seçkisiz örnekleme yöntemi ile belirlenmiştir. Seçkisiz örnekleme, istatistiksel hesaplarla evreni temsil edebilme büyüklüğüne sahip ve tamamen rastgele yöntemle seçilen örnekleme ifade eder (Yıldırım ve Şimşek, 2005). Çalışmanın örneklemini 2021-2022 eğitim-öğretim yılında, Gaziantep ili devlet okullarında öğrenimlerine devam eden 204 kız ve 188 erkek olmak üzere toplamda 392 öğrenci oluşturmaktadır. Örneklem ait demografik bilgiler Tablo 1’de sunulmuştur.

Tablo 1: Ortaokul Öğrencilerinin Sosyo-Demografik Özelliklere İlişkin Frekans Dağılım Tablosu (n=395).

		f	%
Cinsiyet	Kadın	207	52,41
	Erkek	188	47,59
Sınıf	5. Sınıf	47	11,90
	6. Sınıf	30	7,59
	7. Sınıf	165	41,77
	8. Sınıf	153	38,73
Spor Yapıyor musunuz?	Evet	273	69,11
	Hayır	122	30,89
Yaş	Min:10 Max:16 Ort:12,67 ss:1,37		

Çalışmaya katılanların cinsiyetleri incelendiğinde, %52,41’ inin Kadın, %47,59’ unun Erkek; Sınıf düzeyleri incelendiğinde, %11,90’ının 5.Sınıf, %7,59’unun 6.Sınıf, %41,77’sinin 7.Sınıf ve %38,73’ünün 8.Sınıf olduğu, Spor yapma durumları incelendiğinde, %69,11’inin spor yaptığı, %30,89’unun spor yapmadığı ve yaş değerleri incelendiğinde, 10-16 değerleri arasında ortalama 12,67 ve 1,37 ss ile dağıldığı görülmektedir.

Veri Toplama Aracı

Amasya Üniversitesi Sosyal Bilimler Etik Kurulunun 2022-E-30640013-108.01-73232 sayılı kararıyla çalışmanın etik izin alınmıştır. Çalışmada veri toplama amacıyla bir anket formu hazırlanmıştır. Hazırlanan form üç bölümden oluşmaktadır. Formun birinci bölümünde ortaokul öğrencilerinin cinsiyet, yaş, sınıf düzeyi ve spor yapma durumlarına ilişkin bilgilerini elde etmeye yönelik sorular yer almaktadır. Formun ikinci bölümünde ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarını belirleyebilmek için Phillips ve Silverman (2012) tarafından geliştirilen ve Türkçeye uyarlaması Varol, Ünlü, Erbaş ve Sünbül (2016) tarafından gerçekleştirilen “İlköğretim Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği” (İBETÖ) yer almaktadır. 15 madde ve 2 alt boyuttan oluşan 5’li likert tipindeki ölçeğin bilişsel alt boyutu güvenilirlik katsayısı .96, duyuşsal alt boyutu güvenilirlik katsayısı .95 olarak hesaplanırken ölçeğin geneli için bu değer .83 olarak hesaplanmıştır. Formun üçüncü bölümünde ise ortaokul öğrencilerinin sportmenlik davranış düzeylerini belirlemeye yönelik Koç (2013) tarafından geliştirilen “Beden Eğitimi Dersi Sportmenlik Davranışı Ölçeği” (SDÖ) yer almaktadır. 22 madde ve 2 alt boyuttan oluşan 5’li likert tipindeki ölçeğin uygun davranışlar sergileme alt boyutunda güvenilirlik katsayısı .86 iken, uygunsuz davranışlardan kaçınma alt boyutunda .84 ve ölçeğin geneli için .88 olarak hesaplanmıştır.

Çalışmamızda elde ettiğimiz verilerin güvenilirlik test sonuçları Tablo 2’de verilmiştir.

Tablo 2: Ölçek Düzeylerine İlişkin Güvenilirlik Testi Sonucu

Ölçek/Alt Boyut	Madde Sayısı	Cronbach's Alpha Değeri
Bilişsel	8	0,722
Duyuşsal	7	0,708
İlköğretim Beden Eğitimi Tutum Ölçeği	15	0,815
Uygun Davranışlar Sergileme	11	0,849
Uygunsuz Davranışlardan Kaçınma	11	0,791
Sportmenlik Davranış Ölçeği	22	0,734

Tablo 2 incelendiğinde İlköğretim beden eğitimi tutum ölçeği güvenilirlik testi sonucunun 0,815, bilişsel alt boyut düzeylerinin 0,722 ve duyuşsal alt boyut düzeylerinin 0,708 olarak belirlendiği, Sportmenlik davranış ölçeği güvenilirlik testi sonucu 0,734, uygun davranışlar sergileme alt boyut düzeylerinin 0,849 ve uygunsuz davranışlardan kaçınma alt boyut düzeylerinin 0,791 olarak belirlendiği görülmektedir. Ölçekler için .70 üstü güvenilirlik katsayısı değerleri yüksek güvenilirlik olarak kabul edilmektedir. Dolayısıyla bu çalışmada kullanılan İlköğretim beden eğitimi tutum ölçeği ve Sportmenlik davranış ölçeğinin güvenilir bir ölçekler olduğu söylenebilir (Büyüköztürk, vd. 2013).

Verilerin Analizi

Bu çalışmada elde edilen veriler SPSS 25 paket programı ile analiz edilmiştir. Değişkenlerin normal dağılımdan gelme durumları araştırılırken birim sayıları nedeniyle Kolmogorov-Smirnov testinden yararlanılmıştır. Sonuçlar yorumlanırken anlamlılık düzeyi olarak 0.05 kullanılmış olup; $p < 0.05$ olması durumunda değişkenlerin normal dağılımdan gelmediği belirtilmiştir.

Tablo 3: Ölçek Düzeylerine İlişkin Normallik Testi Sonucu

Ölçek/Alt Boyut	Kolmogorov-Smirnov ^a		
	Değer	df	p
Bilişsel	0,165	395	0,000
Duyuşsal	0,185	395	0,000
İlköğretim Beden Eğitimi Tutum Ölçeği Toplam	0,131	395	0,000
Uygun Davranışlar Sergileme	0,104	395	0,000
Uygunsuz Davranışlardan Kaçınma	0,146	395	0,000
Sportmenlik Davranış Ölçeği Toplam	0,076	395	0,000

Birim sayısı nedeniyle Kolmogorov-Smirnov test istatistiği dikkate alınarak, İlköğretim Beden eğitimi tutum ölçek toplam düzeyleri ile alt boyut düzeylerinin, Sportmenlik davranış ölçek toplam ölçek düzeyleri ile alt boyut düzeylerinin normal dağılmadığı görülmektedir ($p < 0,05$). Yapılacak olan karşılaştırma, fark ve ilişki testlerinde non-parametrik istatistiksel teknikler uygulanmıştır. Bu nedenle gruplar arasındaki farklılıklar incelenirken Mann Whitney U ve Kruskal Wallis H Testinden yararlanılmış, değişkenler arası ilişki incelenirken ise Spearman Korelasyon testi uygulanmıştır. Sonuçlar yorumlanırken anlamlılık düzeyi olarak 0.05 kullanılmıştır.

Bulgular

Tablo 4: Ölçek Düzeylerine İlişkin Frekans Dağılım Tablosu (n=395).

Ölçek/Alt Boyut Adı	n	Ort.	Min.	Max.	ss
Bilişsel	395	28,77	12,00	40,00	4,43
Duyuşsal	395	19,32	13,00	31,00	2,52
İBETÖ Toplam	395	48,10	29,00	60,00	4,08
Uygun Davranışlar Sergileme	395	41,78	11,00	55,00	9,81
Uygunsuz Davranışlardan Kaçınma	395	19,65	11,00	47,00	7,36
SDÖ Toplam	395	61,44	32,00	84,00	8,70

Bilişsel alt boyut düzeylerinin 12-40 değerleri arasında ortalama 28,77 ve 4,43 ss ile, duyuşsal alt boyut düzeylerinin 13-31 değerleri arasında ortalama 19,32 ve 2,52 ss ve ilköğretim beden eğitimi tutum ölçek toplam puanlarının 29-60 değerleri arasında ortalama 48,10 ve 4,08 ss ile dağıldığı, uygun davranışlar sergileme alt boyut düzeylerinin 11-55 değerleri arasında ortalama 41,78 ve 9,81 ss, uygunsuz davranışlardan kaçınma alt boyut düzeylerinin 11-47 değerleri arasında ortalama 19,65 ve 7,36 ss ile ve Sportmenlik davranış ölçek toplam düzeylerinin 32-84 değerleri arasında ortalama 61,44 ve 8,70 ss ile dağıldığı görülmektedir.

Tablo 5: Ortaokul Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumları ve Sportmenlik Düzeylerinin Cinsiyet Değişkenine Göre Karşılaştırılması Mann Whitney U Testi Sonuçları

Ölçek /Alt boyut	Cinsiyet	Ort.	ss	z	p
Bilişsel	Kadın	28,82	3,99	-0,572	0,568
	Erkek	28,73	4,89		
Duyuşsal	Kadın	19,38	2,41	-1,161	0,246
	Erkek	19,26	2,64		
İBETÖ Toplam	Kadın	48,20	3,75	-0,506	0,613
	Erkek	47,98	4,42		

Uygun Davranışlar Sergileme	Kadın	42,94	8,83	-2,043	0,041*
	Erkek	40,52	10,66		
Uygunsuz Davranışlardan Kaçınma	Kadın	18,04	6,64	-4,859	0,001*
	Erkek	21,43	7,71		
SDÖ Toplam	Kadın	60,98	7,96	-1,146	0,252
	Erkek	61,95	9,45		

* $p < 0,05$; z: Mann Whitney U test değeri

Bilişsel alt boyut düzeyleri açısından cinsiyetler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Duyuşsal alt boyut düzeyleri açısından cinsiyetler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p > 0,05$). İlköğretim Beden Eğitimi Tutum Ölçek Düzeyleri açısından cinsiyetler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p > 0,05$).

Uygun davranışlar sergileme alt boyut düzeyleri açısından cinsiyetler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($p < 0,05$). Kadınların uygun davranış sergileme düzeyleri anlamlı derecede yüksektir. Uygunsuz davranışlardan kaçınma alt boyut düzeyleri açısından cinsiyetler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($p < 0,05$). Erkeklerin uygunsuz davranışlardan kaçınma düzeyleri anlamlı derecede yüksektir. Sportmenlik davranış ölçek düzeyleri açısından cinsiyetler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p > 0,05$).

Tablo 6: Ortaokul Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumları ve Sportmenlik Düzeylerinin Sınıf Düzeyi Değişkenine Göre Karşılaştırılması Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Ölçek /Alt boyut	Sınıf Düzeyi	Ort.	ss	H	p	Fark.
Bilişsel	5. Sınıf	28,51	5,25	0,581	0,901	-
	6. Sınıf	29,23	3,91			
	7. Sınıf	28,67	4,40			
	8. Sınıf	28,88	4,33			
Duyuşsal	5. Sınıf	19,21	2,80	6,074	0,108	-
	6. Sınıf	18,90	3,28			
	7. Sınıf	19,33	2,29			
	8. Sınıf	19,43	2,51			
İBETÖ Toplam	5. Sınıf	47,72	5,17	2,093	0,553	-
	6. Sınıf	48,13	2,85			
	7. Sınıf	47,99	4,07			
	8. Sınıf	48,31	3,94			
Uygun Davranışlar Sergileme	5. Sınıf	42,38	8,93	14,579	0,002*	6>8 6>7
	6. Sınıf	47,27	7,77			
	7. Sınıf	42,04	9,78			
	8. Sınıf	40,25	10,09			
Uygunsuz Davranışlardan Kaçınma	5. Sınıf	18,19	6,46	15,094	0,002*	7>6 8>6
	6. Sınıf	16,20	6,20			
	7. Sınıf	19,96	7,40			
	8. Sınıf	20,44	7,58			
SDÖ Toplam	5. Sınıf	60,57	8,84	3,761	0,289	-
	6. Sınıf	63,47	8,90			
	7. Sınıf	62,01	8,30			
	8. Sınıf	60,69	9,01			

* $p < 0,05$; H: Kruskal Wallis H test değeri

Bilişsel alt boyut düzeyleri açısından sınıf düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0,05$). Duyuşsal alt boyut düzeyleri açısından sınıf düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0,05$). İlköğretim Beden Eğitimi Tutum Ölçek Düzeyleri açısından sınıf düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0,05$).

Uygun davranışlar sergileme alt boyut düzeyleri açısından sınıf düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($p<0,05$). 6. Sınıfta okuyanların uygun davranış sergileme düzeyleri 7. ve 8. Sınıflarda okuyanların uygun davranışlar sergileme düzeylerine göre anlamlı derecede yüksektir. Uygunsuz davranışlardan kaçınma alt boyut düzeyleri açısından sınıf düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($p<0,05$). 6. Sınıfta olanların uygunsuz davranışlardan kaçınma düzeyleri 7. ve 8. Sınıfta olanların düzeylerine göre anlamlı derecede düşüktür. Sportmenlik davranış ölçek düzeyleri açısından sınıf düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0,05$).

Tablo 7: Ortaokul Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumları ve Sportmenlik Düzeylerinin Spor Yapma Değişkenine Göre Karşılaştırılması Mann Whitney U Testi Sonuçları

Ölçek /Alt boyut	Spor Yapıyor musunuz?	Ort.	ss	z	P
Bilişsel	Evet	28,94	4,32	-1,168	0,243
	Hayır	28,41	4,68		
Duyuşsal	Evet	19,29	2,44	-0,627	0,53
	Hayır	19,39	2,70		
İBETÖ Toplam	Evet	48,23	3,90	-1,142	0,254
	Hayır	47,80	4,46		
Uygun Davranışlar Sergileme	Evet	42,73	9,55	-2,875	0,004*
	Hayır	39,67	10,08		
Uygunsuz Davranışlardan Kaçınma	Evet	19,58	7,45	-0,552	0,581
	Hayır	19,83	7,16		
SDÖ Toplam	Evet	62,30	8,25	-2,906	0,004*
	Hayır	59,50	9,38		

* $p<0,05$; z: Mann Whitney U test değeri

Bilişsel alt boyut düzeyleri açısından spor yapma durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0,05$). Duyuşsal alt boyut düzeyleri açısından spor yapma durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0,05$). İlköğretim Beden Eğitimi Tutum Ölçek Düzeyleri açısından spor yapma durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0,05$).

Uygun davranışlar sergileme alt boyut düzeyleri açısından spor yapma durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($p<0,05$). Spor yapanların uygun davranış sergileme düzeyleri anlamlı derecede yüksektir. Uygunsuz davranışlardan kaçınma alt boyut düzeyleri açısından spor yapma durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0,05$). Sportmenlik davranış ölçek düzeyleri açısından spor yapma durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($p<0,05$). Spor yapanların sportmenlik davranış ölçek düzeyleri anlamlı derecede yüksektir.

Tablo 8: Ortaokul Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumları ve Sportmenlik Düzeylerinin Yaş Değişkenine Göre Karşılaştırılması Sonuçları

	Bilişsel	Duyuşsal	İBETÖ Toplam	Uygun Davranışlar Sergileme	Uygunsuz Davranışlardan Kaçınma	SDÖ Toplam
r	-0,038	0,010	-0,035	-0,055	,108*	0,029
Yaş	p	0,456	0,849	0,489	0,276	0,032**
N	395	395	395	395	395	395

** $p < 0,05$; r: korelasyon değeri

Yaş değerleri ile bilişsel alt boyut düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Yaş değerleri ile duyuşsal alt boyut düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Yaş değerleri ile ilköğretim beden eğitimi tutum ölçek düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$).

Yaş değerleri ile Uygun davranışlar sergileme alt boyut düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Yaş değerleri ile uygunsuz davranışlardan kaçınma alt boyut düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p < 0,05$). Aralarındaki ilişki aynı yönlü olup gücü zayıftır ($r = 0,108$). Yaş değerleri arttıkça uygunsuz davranışlardan kaçınma düzeyleri de artmaktadır. Yaş değerleri ile sportmenlik davranış ölçek düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$).

Tablo 9: Ortaokul Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumları ve Sportmenlik Düzeyleri Arasındaki İlişki

		Uygun Davranışlar Sergileme	Uygunsuz Davranışlardan Kaçınma	SDÖ Toplam
Bilişsel	r	,239*	-,212*	0,090
	p	0,000**	0,000**	0,074
	N	395	395	395
Duyuşsal	r	-,109*	,115*	-0,026
	p	0,031**	0,023**	0,608
	N	395	395	395
İBETÖ Toplam	r	,192*	-,159*	0,082
	p	0,000**	0,001**	0,105
	N	395	395	395

** $p < 0,05$; r: korelasyon değeri

Bilişsel alt boyut düzeyleri ile uygun davranışlar sergileme alt boyut düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p < 0,05$). Aralarındaki ilişki aynı yönlü olup gücü zayıf derecededir ($r = 0,239$). Bilişsel düzeyleri arttıkça uygun davranışlar sergileme düzeyleri artmaktadır. Bilişsel alt boyut düzeyleri ile uygunsuz davranışlardan kaçınma alt boyut düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p < 0,05$). Aralarındaki ilişki ters yönlü olup gücü zayıf derecededir ($r = -0,212$). Bilişsel düzeyleri arttıkça uygunsuz davranışlardan kaçınma düzeyleri azalmaktadır. Bilişsel alt boyut düzeyleri ile sportmenlik davranış ölçek düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$).

Duyuşsal alt boyut düzeyleri ile uygun davranışlar sergileme alt boyut düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır($p<0,05$). Aralarındaki ilişki ters yönlü olup gücü zayıf derecededir ($r=-0,109$). Duyuşsal düzeyleri arttıkça uygun davranışlar sergileme düzeyleri azalmaktadır. Duyuşsal alt boyut düzeyleri ile uygunsuz davranışlardan kaçınma alt boyut düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır($p<0,05$). Aralarındaki ilişki aynı yönlü olup gücü zayıf derecededir ($r=0,115$). Duyuşsal düzeyleri arttıkça uygunsuz davranışlardan kaçınma düzeyleri artmaktadır. Duyuşsal alt boyut düzeyleri ile sportmenlik davranış ölçek düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır($p>0,05$).

İlköğretim beden eğitimi tutum ölçek düzeyleri ile uygun davranışlar sergileme alt boyut düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır($p<0,05$). Aralarındaki ilişki aynı yönlü olup gücü zayıf derecededir ($r=0,192$). İlköğretim beden eğitimi tutum ölçek düzeyleri arttıkça uygun davranışlar sergileme düzeyleri azalmaktadır. İlköğretim beden eğitimi tutum ölçek düzeyleri ile uygunsuz davranışlardan kaçınma alt boyut düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır($p<0,05$). Aralarındaki ilişki ters yönlü olup gücü zayıf derecededir ($r=0,115$). İlköğretim beden eğitimi tutum ölçek düzeyleri arttıkça uygunsuz davranışlardan kaçınma düzeyleri azalmaktadır. İlköğretim beden eğitimi tutum ölçek düzeyleri ile sportmenlik davranış ölçek düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır($p>0,05$).

Tablo 10: Ortaokul Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumları ve Sportmenlik Düzeylerinin Kontrol Değişkenlerine Göre İlişkisi

Kontrol Değişkeni			SDÖ
Cinsiyet	İBETÖ	r	0,083
		p	0,099
		df	392
Sınıf	İBETÖ	r	0,083
		p	0,100
		df	392
Spor yapıyor musunuz?	İBETÖ	r	0,075
		p	0,136
		df	392
Yaş	İBETÖ	r	0,083
		p	0,101
		df	392

Cinsiyet, Sınıf düzeyleri, Spor yapma durumları ve Yaş değerleri kontrol değişkeni olarak alındığında, İlköğretim beden eğitimi tutum ölçek düzeyleri ile sportmenlik davranış ölçek düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p>0,05$).

Tartışma ve Sonuç

Çalışmada elde ettiğimiz bulgulara göre ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarında cinsiyet anlamlı bir farklılığa neden olmamaktadır. Bulgularımıza benzer olarak Keskin, Öncü ve Kılıç (2016) ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarında cinsiyetin anlamlı farklılığa neden olmadığını belirtmişlerdir. Literatür incelendiğinde bulgularımızla benzer sonuçların yer aldığı çalışmalar görülmektedir (Sivrikaya

ve Kılıçık 2018; İbrahimli 2019; Chatterjee 2013; Tülin ve İmamoğlu 2016). Bulgularımızın aksine literatürde cinsiyetin öğrencilerin beden eğitimi dersine olan tutumlarında farklılığa neden olduğunu belirtilen çalışmalara da rastlanmaktadır. Hünük (2006), çalışmasında erkek öğrencilerin kız öğrencilere göre beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarında daha yüksek ortalamaya sahip olduğunu belirtmiştir. Cengiz ve arkadaşlarının (2018) yaptığı çalışmada cinsiyet değişkeninin gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Çalışmamızda bulduğumuz sonuçların aksine Akandere vd., (2010) yaptığı çalışmada erkeklerin beden eğitimi dersine ilişkin tutum puanlarının kadınların tutum puanlarından istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek olduğu sonucuna varılmıştır.

Bulgularımıza bakıldığında ortaokul öğrencilerinin sportmenlik davranışlarında cinsiyet anlamlı bir farklılığa neden olmamaktadır. Bulgularımıza benzer olarak Doğar ve Yağmur (2019) ortaokul öğrencilerinin sportmenlik davranışlarında cinsiyetin anlamlı bir farklılığa neden olmadığını belirtmiştir. Kayışoğlu vd., (2015) yaptığı çalışmada da cinsiyet sportmenlik davranışında anlamlı bir farklılık yaratmamıştır. Bu sonuç bizim bulgularımızla paralellik göstermektedir. Lynos (2013) yaptığı çalışmada bizim bulgularımızın aksine kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre daha sportmen davranışlar sergiledikleri sonucuna varmıştır. Satcher (2006), Tasi ve Fung (2005), çalışmalarında cinsiyet değişkenine göre kız öğrencilerin istatistiklerinde anlamlı bir farklılık bulmuştur.

Çalışmamızda ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine karşı tutumlarında sınıf düzeyleri anlamlı bir farklılığa neden olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Ulaşılan bu sonucun işlenen müfredatın sarmal bir yapıya sahip olduğundan kaynaklandığı düşünülmektedir. Bulgularımıza benzer olarak Karaman (2019) ortaokul öğrencilerinin sınıf düzeyleri beden eğitimi dersine karşı tutumlarında anlamlı bir farklılığa neden olmamaktadır. Literatürdeki diğer çalışmalara bakıldığında benzer bulgulara rastlanmaktadır (Güney 2016; Hünük 2006; Gosset 2015). İbrahimli (2019) çalışmasında bizim bulgularımızın aksine sınıf düzeylerinin öğrencilerin beden eğitimi dersine karşı tutumlarında anlamlı farklılık olduğu sonucuna ulaşmıştır. Stelzer (2004) dört farklı ülkeden lise öğrencileriyle yaptığı çalışmada ortaokuldan liseye geçen öğrencilerin beden eğitimi dersine karşı tutumlarının azaldığını belirtmiştir.

Ortaokul öğrencilerinin sportmenlik davranışında sınıf düzeyleri açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farkın tespit edilmediği sonucuna ulaşılmıştır. Ulaşılan bu sonucun tüm kademelerdeki öğrencilere benzer ders kazanımları verildiğinden dolayı kaynaklandığı düşünülmektedir. Çalışmamızın bulgularına benzer şekilde, Kayışoğlu vd. (2015) yaptıkları çalışmada sportmenlik davranışları açısından sınıf düzeyleri değişkenlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edememiştir. Literatürde Certel vd. (2020), Türkmen ve Varol (2015), Kayışoğlu vd. (2015), Koç ve Karabudak (2017), yaptıkları çalışmalarda elde ettikleri bulgular bizim çalışmamızı destekler niteliktedir.

Çalışmamızda ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersi tutumlarında spor yapma durumlarında istatistiksel olarak farklılığa rastlanmamaktadır. Bu sonucun nedeni olarak özel hayatında spor yapan ve yapmayan öğrencilerin ders içerisinde aynı sportif etkinliklere katıldığından kaynaklandığı düşünülmektedir. Güllü vd. (2016) yaptıkları çalışmada bizim çalışmamızı destekler nitelikte sonuçlara ulaşmışlardır. Cengiz vd. ise yaptıkları çalışmada bizim bulgularımızın aksine düzenli spor yapan öğrencilerin düzenli spor yapmayan öğrencilere göre beden eğitimi dersine karşı tutumları daha yüksek bulmuştur.

Ortaokul öğrencilerinin sportmenlik davranış düzeyleri açısından spor yapma durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır. Spor yapanların sportmenlik davranış düzeyleri anlamlı derecede yüksektir. Ulaşılan bu sonucun nedeni olarak spor yapan öğrencilerin spor yapmayanlara göre daha fazla sportif faaliyetlere katılması olduğu düşünülmektedir. Altun ve Güvendi (2019) çalışmalarının analiz sonuçlarına göre spor yapan öğrencilerin pozitif davranış sergileme puanları spor yapmayan öğrencilerin puanlarından anlamlı derecede yüksek olduğu sonucuna varılmıştır. Bu sonuç bizim bulgularımızı destekler niteliktedir. Akandere vd. (2009) benzer sonuçlara ulaşmışlardır. Yaptıkları çalışmada spor yapanların yapmayanlara göre daha yüksek ahlaki yargı düzeyine sahip oldukları sonucuna varmışlardır. Satcher (2006) lise öğrencilerinde yaptığı çalışmada spor yapmayanların yapanlardan ahlaki puanlarının daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmıştır.

Elde ettiğimiz sonuçlara göre ortaokul öğrencilerinin yaş değişkeni beden eğitimi dersine tutumlarında anlamlı bir farklılığa neden olmamıştır. Bu sonucun nedeni olarak yaş aralığının dar olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir. Bulgularımıza benzer olarak Keskin (2015) çalışmasında yaş değişkeninin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarında anlamlı bir farklılığa neden olmadığı sonucuna ulaşmıştır. Literatürde bulgularımızla benzer sonuçları olan çalışmalar görülmektedir (Göksel ve Caz 2016; Gürbüz 2011). Sivrikaya ve Kılçık (2018) çalışmalarında yaş dağılımlarına bakıldığında beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarında anlamlı bir farklılığa neden olamadığı sonucuna ulaşmışlardır. Cengiz ve arkadaşları (2018) ise bulgularımızın aksine yaş değişkeninin beden eğitimi dersine olan tutumlarında farklılığa neden olduğunu belirtirken 11 yaş grubu öğrencilerin diğer yaş gruplarına göre beden eğitimi dersine tutumlarının daha yüksek olduğunu tespit etmişlerdir.

Çalışmamızın bulgularında yaş değişkeni sportmenlik davranış ölçek düzeyleri açısından anlamlı bir farklılığa neden olmamaktadır. Ulaşılan sonucun nedeni olarak yaş aralığının dar olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir. Literatürdeki diğer çalışmalarda sınıf düzeyini yaşa paralellik gösterdiğine vurgu yaparak bulgularımızla benzer sonuçlara ulaşmışlardır (Hacıcaferoğlu vd. 2015; Koç ve Tamer 2016; Türkmen ve Varol 2015). Yiğit (2021) yaptığı çalışmada bizim bulgularımızdan farklı olarak liselilerle yaptığı çalışmada yaş değişkeni açısından anlamlı farklılık olduğu sonucuna ulaşmıştır.

İlişki testleri incelendiğinde bilişsel alt boyut düzeyleri ile uygun davranışlar sergileme alt boyut düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğu sonucuna varılmıştır. Bu ilişki aynı yönlü olup bilişsel düzey arttıkça uygun davranışlar sergileme düzeyleri artmaktadır. Bilişsel alt boyut düzeyleri ile uygunsuz davranışlardan kaçınma alt boyut düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Bu ilişki ters yönlü olup bilişsel düzeyleri arttıkça uygunsuz davranışlardan kaçınma düzeyleri azalmaktadır. Çitil (2021) yaptığı çalışmada beden eğitimi dersi tutumu ile sportmenliğe uygun davranışlar gösterme alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmuştur. Bu ilişki pozitif yönlüdür. Bu sonucu beden eğitimi dersi tutumu arttıkça sportmenliğe uygun olmayan davranışlardan kaçınma ve sportmenliğe uygun davranışlar sergilemenin de artacağı yönünde yorumlamıştır.

Duyuşsal alt boyut incelendiğinde duyuşsal alt boyut düzeyleri ile uygun davranışlar sergileme alt boyut düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Bu ilişki ters yönlü olup duyuşsal düzeyleri arttıkça uygun davranışlar sergileme düzeyleri azalmaktadır. Duyuşsal alt boyut düzeyleri ile uygunsuz davranışlardan kaçınma alt boyut düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Bu ilişki aynı yönlü olup

duyuşsal düzeyleri arttıkça uygunsuz davranışlardan kaçınma düzeyleri artmaktadır. Duyuşsal alt boyutları ile sportmenlik davranışı arasında anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır.

İlköğretim beden eğitimi tutum ölçek düzeyleri ile uygun davranışlar sergileme alt boyut düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Bu ilişki aynı yönlü olup tutum düzeyleri arttıkça uygun davranışlar sergileme düzeyleri artmaktadır. İlköğretim beden eğitimi tutum ölçek düzeyleri ile uygunsuz davranışlardan kaçınma alt boyut düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Bu ilişki ters yönlü olup tutum düzeyleri arttıkça uygunsuz davranışlardan kaçınma düzeyleri azalmaktadır. Günbay ve Sarı (2020) yaptıkları çalışmada destekleme ve yetiştirme kursuna (DYK) katılan öğrencilerin beden eğitimi ve spor tutumları, sportmenlik davranışları ve uygulama görüşleri hakkında bir çalışma yapmışlardır. Bu çalışmada beden eğitimi dersine karşı tutumları ile sportmenlik davranışları arasında pozitif yönlü bir ilişki olduğu sonucuna varılmıştır. Destekleme ve yetiştirme kurslarında beden eğitimi dersine katılan öğrencilerin sportmenlik davranışlarının arttığı belirlenmiştir. Ayrıca beden eğitimi dersine katılan ve yüksek tutum düzeyine sahip olan öğrencilerin ileride beden eğitimi öğretmenliği mesleğini seçme olasılığı göz önüne alındığında, beden eğitimi öğretmenliği mesleğine karşı tutumlarının da yüksek olabileceği düşünülebilir. Nitekim Yazıcılar-Özçelik, Çobanoğlu ve Koç (2020), beden eğitimi ve spor öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine karşı tutumlarını inceledikleri çalışmalarında, 1. ve 3. sınıf öğrencilerinin, 2. ve 4. sınıf öğrencilerine göre mesleklerine ilişkin daha yüksek tutum puan ortalamasına sahip olduğu sonucuna ulaşmışlardır.

İlköğretim beden eğitimi tutum ölçek düzeyleri ile sportmenlik davranış ölçek düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Literatür tarandığında beden eğitimi dersine karşı tutumu inceleyen ve beden eğitimi dersi sportmenlik davranışını inceleyen çalışmalar ayrı ayrı fazla olsa da ikisi arasındaki ilişkiyi inceleyen bir çalışma bulunamamıştır. Ancak Hasdemir ve Hazar (2021), ortaokul öğrencilerinin temel demokratik değerlere karşı tutumları ile beden eğitimi dersindeki sportmenlik davranışlarını incelediği çalışmada, demokratik değerler ile sportmenlik davranış düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki olduğunu belirtmişlerdir.

Cinsiyet, sınıf düzeyleri, spor yapma durumları ve yaş değerleri kontrol değişkeni olarak alındığında, İlköğretim beden eğitimi tutum ölçek düzeyleri ile sportmenlik davranış ölçek düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

Sonuç ve Öneriler

Sonuç olarak cinsiyet değişkeninin öğrencilerin beden eğitimi dersine karşı tutumlarında ve sportmenlik davranışlarında anlamlı bir farklılığa sebep olmamıştır. Öğrencilerin beden eğitimi dersine karşı tutumları ve sportmenlik davranışları incelendiğinde sınıf düzeyleri anlamlı bir farklılığa sebep olmamıştır. Katılımcıların beden eğitimi dersine karşı tutumları spor yapma değişkeni açısından anlamlı farklılığa rastlanmamıştır. Sportmenlik davranışları açısından spor yapan öğrencilerin istatistikleri anlamlı derecede farklı olup spor yapan öğrencilerin sportmenlik davranış gösterme davranışı anlamlı derecede yüksektir. Yaş değişkeni açısından ise öğrencilerin beden eğitimi dersine karşı tutumları ve sportmenlik davranışlarında anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır.

Araştırmanın sonuçlarına bakılarak beden eğitimi dersinde yapılan etkinlikleri çeşitlendirerek öğrencilerin derse olan ilgi, alaka ve tutumları artırılabilir.

Çalışmamızda öğrencilerin beden eğitimi dersine karşı tutumların ve sportmenlik davranışları anket ile sınınmıştır. Ama bazen ölçek, anket gibi çalışmalar öğrenciler için sıkıcı olabilir. Bu sebeple konuyla alakalı benzer bir çalışma yapılacak olursa bu durumu dikkate alarak nitel araştırma yöntemi de kullanılabilir.

Literatüre bakıldığında konu ile alakalı fazla bir çalışma olmadığı dikkat çekmektedir. Öğrencilerin beden eğitimi dersine karşı tutumları ve sportmenlik davranışları konusu daha fazla araştırılarak, öğrencilerin sportmenlik davranışlarını arttırmaya yönelik çalışmalar yapılabilir.

Çalışmanın sonuçlarına bakıldığında spor yapan öğrencilerin sportmen davranışları daha fazla gösterdiği göz önüne alındığında öğrenciler spora daha fazla yönlendirilmeye çalışılabilir.

Araştırmamızın sonuçlarına bakılarak öğrencilerin sportmenlik davranışlarını arttırabilmek için öğretmenler rol model olabilirler. Öğretmenlerin öncelikle sportmenlik davranışını bilmeleri ve bunu kendi hayatlarında yansıtmaları gerekebilir.

Kaynaklar

- Akandere, M. Baştuğ, G. ve Güler, E. D. (2009). Orta öğretim kurumlarında spora katılımın çocuğun ahlaki gelişimine etkisi. *Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(1), 59-68.
- Akandere, M., Özyalvaç, N. T., ve Duman, S. (2010). Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumları ile akademik başarı motivasyonlarının incelenmesi: Konya Anadolu Lisesi örneği. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 24, 1-10.
- Altun, M. ve Güvendi, B. (2019). Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersi sportmenliklerinin bazı değişkenlere göre incelenmesi. *OPUS Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, 11(18), 2224-2240.
- Büyüköztürk, Ş. (2008). *Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı* (9. Baskı). Ankara: Pegem Akademi Yayınevi.
- Cengiz, Ö., Kılıç, M. A. ve Soylu, Y. (2018). Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının incelenmesi. *Sosyal Bilimler Akademi Dergisi*, 1(2), 141-149.
- Certel, Z., Bahadır, Z., ve Çelik, B. (2020). Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersi sportmenlik davranışları. *Spor ve Performans Araştırmaları Dergisi*, 11(3), 221-230.
- Chatterjee, S. (2013). Attitudes toward physical education of school going adolescents in West Bengal. *International Journal of Innovative Research in Science, Engineering and Technology*, 2(11), 6068-6073.
- Çitil, Ö. (2021). *Lise düzeyindeki öğrencilerin beden eğitimi dersi tutumları ile beden eğitimi dersi sportmenlik davranışlarının incelenmesi: Elazığ ili örneği*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Muş: Alparslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Doğar, Y. ve Yağmur, M. (2019). Beden eğitimi ve spor dersinin ortaokul öğrencileri üzerinde sportmenlik davranışı etkisinin incelenmesi: Kahramanmaraş ili örneği. *Tarih Okulu Dergisi*, 43, 1651-1665.
- Gosset, M. E. (2015). *Comparison of attitudes toward physical education of upper elementary school students in skill themes and multi-activity classes*. Doctoral dissertation, Columbia University, Teachers College
- Göksel, A. G. ve Caz, Ç. (2016). Anadolu lisesi öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının incelenmesi. *Marmara Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 1-9.

- Güllü, M., Şarvan, Ş., Öztaşyonar, Y. ve Kaplan, B. (2016). Ortaokul öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarının bazı değişkenlere göre incelenmesi (Şanlıurfa ili örneği). *Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 1(2), 49-61.
- Gümüş, H., Saraçlı, S., Karakullukçu, Ö. F., Doğanay, G. ve Kurtipek, S. (2016). Ortaöğretim öğrencilerinde fair play kavramı. *International Journal of Sport Culture and Science*, 4, 430-438.
- Günbay, Ş. ve Sarı, İ. (2020). Destekleme ve yetiştirme kursuna katılan öğrencilerin beden eğitimi ve spor tutumları, sportmenlik davranışları ve uygulama hakkındaki görüşlerinin incelenmesi. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 28(2), 910-930.
- Güney, S. (2019). *Ortaokul 7 ve 8. sınıf öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine olan tutumları ile akademik başarılarının karşılaştırılması: Çankaya Rauf Orbay Ortaokulu ile Mamak Rotary Yeşiltepe Ortaokulu örneği*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara: Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- Hacıcaferoğlu, S., Selçuk, M. H., Hacıcaferoğlu, B. ve Karataş, Ö. (2015). Ortaokullarda işlenen beden eğitimi ve spor derslerinin, sportmenlik davranışlarına katkısının bazı değişkenler açısından incelenmesi. *International Journal of Science Culture and Sport*, 3, 557-566.
- Hünük, D. (2006). *Ankara ili merkez ilçelerindeki ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının sınıf düzeyi, öğrenci cinsiyeti, öğretmen cinsiyeti ve spora aktif katılımları açısından karşılaştırılması*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- İbrahimli, R. (2019). *Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutum ve fiziksel aktivite düzeylerinin incelenmesi*. Yayımlanmamış Doktora Tezi, İstanbul: Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Karafil, A. Y., Emrah, A., Mehmet, U. ve Melek, C. (2017). Spora katılımın beden eğitimi dersi sportmenlik davranışları üzerine etkisinin araştırılması. *CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 12(2), 1-11.
- Karaman, E. (2019). *Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine karşı tutumlarının farklı değişkenler açısından incelenmesi. Erzurum ili örneği*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Erzurum: Erzurum Binali Yıldırım Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- Karasar, N. (1999). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Karayazı, T. (2020). *Beden eğitimi öğretmenlerinin atanma usullerine göre örgütsel bağlılık, mesleki stres ve diğergamlık düzeylerinin incelenmesi*. Yayımlanmamış Doktora Tezi, Kütahya: Dumlupınar Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü.
- Kayıoğlu, N. B., Altınkök, M., Temel, C. ve Yüksel, Y. (2015). Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersi sportmenlik davranışlarının incelenmesi: Karabük ili örneği. *International Journal of Social Sciences and Education Research*, 1(3), 1045-1056.
- Keskin, N., Öncü, E. ve Kılıç, K. S. (2016). Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutum ve özyeterlikleri. *SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 14(1), 93-107.
- Keskin, Ö. (2015). *Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının bazı değişkenlere göre incelenmesi: Sakarya ili örneği*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Sakarya: Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Koç, Y. ve Karabudak, A. (2017). Ortaokul öğrencilerinin sportmenlik düzeyleri ile din kültürü ve ahlak bilgisi dersi başarıları arasındaki ilişki. *Eğitim Araştırmaları ve İncelemeleri*, 12(16), 754-761.

- Koç, Y. ve Tamer, K. (2016). Beden eğitimi dersi kadın öğrencilerin farklı değişkenlere göre sportmenlik davranışlarının üzerine bir araştırma. *Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 10(2).
- Lyons, V.L. (2013). *Moral reasoning of collegiate athletes and intramural sport athletes: an investigation of the influence of religiosity, gender, and type of sport played*. Master's Thesis, USA: The Ohio State University, Graduate Program in Education and Human Ecology.
- Molina, P. (2003). Educació esportiva ve esportivitat. *Escola Catalana*, 398, 22-24.
- Özkatar Kaya, E. (2018). *Beden eğitimi öğretmenleri adaylarının epistemolojik inançları, akademik öz düzenleme ve öz yeterlilik düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Yayımlanmamış Doktora Tezi, Kayseri: Erciyes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- Pehlivan, Z., Konukman, F. (2004). Fair-play kavramının geliştirilmesinde okul sporunun yeri ve önemi. *SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, II(2), 49-53
- Satcher, ND. (2006). *Social and moral reasoning of high school athletes and non-athletes*. Unpublished Doctoral Dissertation, Mississippi: The University of Southern Mississippi.
- Serrano-Durá, J., Molina, P., and Martínez-Baena, A. (2021). Systematic review of research on fair play and sporting competition. *Sport, Education and Society*, 26(6), 648-662.
- Silverman S., Scrabis K.A.A. (2004). Review of research on instructional theory in physical education 2002-2003. *International Journal of Physical Education*, 41(1): 4-12.
- Sivrikaya, Ö. ve Kılıçık, M. (2018). Farklı illerdeki ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine karşı tutumlarının ölçülmesi. *Spor ve Performans Araştırmaları Dergisi*, 9(3), 162-173.
- Stelzer, J., Ernest, J. M., Fenster, M. J., and Langford, G. (2004). Attitudes toward physical education: a study of highschool students from four Countries-Austria, Czechrepublic, England, and USA. *College Student Journal*, 38(2).
- Tanrıverdi, H. (2012). Sporla şiddet ve şiddet. *Akademik Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi*, 5(8), 1071-1093.
- Tasi E. ve Fung, L. (2005). Sportspersonship in youth basketball and volleyball players. *The Online Journal of Sport Psychology*. 7(2).
- Turan, S. (2020). Okul sporlarına katılan ortaöğretim öğrencilerinin sporda ahlaktan uzaklaşma durumlarının bazı değişkenler açısından incelenmesi. *Spor Eğitim Dergisi*, 4(1), 8-19.
- Tülin, A. ve İmamoglu, M. (2016). Ortaokul öğrencilerinin çeşitli değişkenler açısından beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları. *Türk Spor ve Egzersiz Dergisi*, 18(2), 65-68.
- Türkmen, M. ve Varol, S. (2015). Beden eğitimi ve spor dersinin ortaokul öğrencileri üzerinde sportmenlik davranışı oluşturma etkisinin belirlenmesi: (Bartın İl Örneği). *Uluslararası Güncel Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 1(1), 42-64.
- Uzun, M., Yurdadön, Ü., İmamoglu, O., Çon, M., Çavuşoğlu, G. ve Taşmektepligil, M. Y. (2017). Ortaokul öğrencilerinin sportif etkinliklere katılma ve fiziksel aktiviteden hoşlanma durumlarının belirlenmesi. *İnönü Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 4(1), 38-52.
- Uzun, M. ve Yılmaz, B. (2020). Öğrencilerin ahlaki tutumları üzerinde spor eğitiminin etkisi. *Ulusal Spor Bilimleri Dergisi*, 4(2), 187-194.
- Uzun, M. (2022). Sport as a concept: an evaluation from the children's perspective. *International Journal of Education Technology and Scientific Researches*, 7(17), 414-471.

- Yaşartürk, F., Uzun, M., İmamoglu, O., ve Yamaner, F. (2016). Examination of the obstacles for the participation of the recreative activities of sedentary women. *International Journal of Sport Culture and Science*, 4(Special Issue 3), 789-803.
- Yazıcılar-Özçelik, İ., Çobanoğlu, M.G. ve Koç, U. (2020). Beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencilerinin beden eğitimi öğretmenliği mesleğine yönelik tutumlarının araştırılması. *Akdeniz Spor Bilimleri Dergisi*, 3(1), 91-106.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2005). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Yigit, C. (2021). *Spor lisesi öğrencilerinin sportmenlik yönelimlerinin incelenmesi. Doğu Anadolu Bölgesi örneği*. Yüksek Lisans Tezi, Malatya: İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.

Extended Abstract

Physical education lesson, being an inseparable part of education, is significant for development and growth of school-age children. Besides the physical development of children, gymnastics is of a great role and importance in development of psychomotor abilities, adapting to social life, gaining self-confidence and self-esteem, development of communication skills and development of affective domain (Karayazı, 2020).

The concept of attitude is defined as a state of readiness both mentally and emotionally with a kinetic impact. It emerges from life experiences and affects or directs personal behaviours according to ongoing events and environmental conditions. It cannot be limited to just an emotion or behaviour but should be taken in consideration with all thoughts, feelings and behaviours of the individual together (Keskin vd., 2016).

Sportsmanship doesn't mean barely obeying to the rules and regulations but abiding by the ethical rules of competitions (Serrano-Dura, 2021).

Physical education lessons are of a great importance in the internalization of awareness of cooperation and fairness in students' moral developments and socializing processes, and also it is crucial for enhancing fair play notion.

While students develop attitudes towards physical education and sports lesson, they can be affected by many factors around them. These factors are whether they do sports or not, age, gender, and their perspectives on sports. The attitudes that students develop towards physical education lessons can affect their sense of fair play.

This study was conducted to examine the relationship between secondary school students' attitudes towards physical education lesson and their sense of fair play. Quantitative research method was applied in this study. The research sample consists of 392 (204 female and 188 male) secondary school students in Gaziantep in 2021-2022 academic year and was determined by random sampling method. The "Primary Education Physical Education Lesson Attitude Scale", adapted into Turkish by Varol, Ünlü, Erbaş and Sünbül (2016), and the "Physical Education Lesson Sportsmanship Behavior Scale" developed by Koç (2013) were used in order to obtain data. It is assumed that the students answered the questionnaires sincerely.

Analysing the data, it was concluded that gender, class level, age and sports status did not make a significant difference in cognitive and affective sub-dimensions of the scale about the student attitudes towards physical education lesson. It was seen that gender, age, class level and doing sports did not make a significant difference in the total scores of the scales. When the sportsmanship behavior scale scores were examined, it was determined that the gender and class levels made a significant difference in exhibiting appropriate behaviors and avoiding inappropriate behaviors sub-dimensions of the sportsmanship behavior scale. The level of appropriate behavior of female students was found to be significantly higher, and the avoidance of inappropriate behavior of male students was found to be significantly higher. It was concluded that the appropriate behavior levels of the 6th grade students were significantly higher than the 7th and 8th grade students' levels of exhibiting appropriate behavior, and the

6th grade students' avoidance levels of inappropriate behaviors were significantly lower than 7th and 8th grade students' levels. When the relationship between the scales was examined, a significant relationship was found between the levels of cognitive sub-dimensions and the sub-dimensions of exhibiting appropriate behaviors. It was observed that as their cognitive levels increased, their level of exhibiting appropriate behaviors increased. A statistically significant relationship was found between the cognitive sub-dimension levels and the sub-dimension levels of avoiding inappropriate behaviors. It was found that as cognitive levels increased, the level of avoiding inappropriate behaviors decreased. A significant relationship was found between affective sub-dimensions and the sub-dimensions of exhibiting appropriate behaviors. As the students' affective levels increase, their level of exhibiting appropriate behavior decreases. A significant relationship was found between affective sub-dimension levels and the sub-dimension of avoiding inappropriate behaviors. It was concluded that as the affective level increased, the level of avoiding inappropriate behaviors increased. A statistically significant relationship was found between the primary school physical education attitude scale and the dimension levels of exhibiting appropriate behaviors. It was concluded that as primary school physical education attitude scale levels increased, the levels of exhibiting appropriate behaviors increased. A statistically significant relationship between primary school physical education attitude scale levels and the sub-dimension levels of avoiding inappropriate behaviors. It was observed that as primary school physical education attitude scale levels increased, the levels of avoiding inappropriate behaviors decreased.

As a consequence, the gender variable did not make a significant difference in students' attitudes towards physical education lesson and sportsmanship behaviors. When the students' attitudes towards the physical education lesson and their sportsmanship behaviors were examined, their grade levels did not make a significant difference. The variable of doing sports did not make a significant difference in the attitudes of the participants. In terms of sportsmanship behaviors, the statistics of the students who do sports are significantly different, and the sportsmanship behavior of the students who do sports is significantly higher. In term of the age variable, there was no significant difference in the attitudes of the students towards the physical education lesson and their sportsmanship behaviors. It was observed that as the attitudes of the students towards the physical education lesson increased, the sportsmanship behaviors also increased. In the light of the results, it was suggested that students' interest can be increased by diversifying the activities in physical education lesson.